

EGLUTĖ

MAY

1992

GEGUŽIS

EGLOTĖ

MAY 1992 GEGUŽIS

Šį numerį išleido Antanas Mažiulis iš Bostono
savo mirusios mamytės atminimui.

TURINYS

- 1 MARIJA, Kun. St. Yla
- 2 KRIKŠTO MAMA, Danutė Augienė
- 7 MAMA, Lina Rinkauskaitė
- 8 MATILDA, Vaiva iš Lietuvos
- 16 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 20 MOTINOS MALDA, Iš Šv. Rašto
- 23 GALVOSUKIAI
- 27 AR NORĖTUM SUTIKTI BRIEDĮ ?
- 31 JUOKŲ MAIŠELIS

PIEŠINIAI

Viršelis — Kuršėnų vaikų namų auklėtinio

Skyrių vinjetės: Zitės Sodeikienės ir Filomenos Vaitiekūnienės

N. Jatulytė — 8, 9, 29

A. Sutkuvienė — 1, 2

Z. Sodeikienė — 14

E. Muliolienė — 7

A. Sruoginienė — 3, 4, 5, 6, 10, 12

P. T. Bianca — 20, 21, 22

EGLOTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$12.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260.

Vyr. redaktorė — ses. Ona Mikailaitė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė. (Managing Editor)

LEIDŽIA: Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT.

RENKA IR LAUŽO : KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

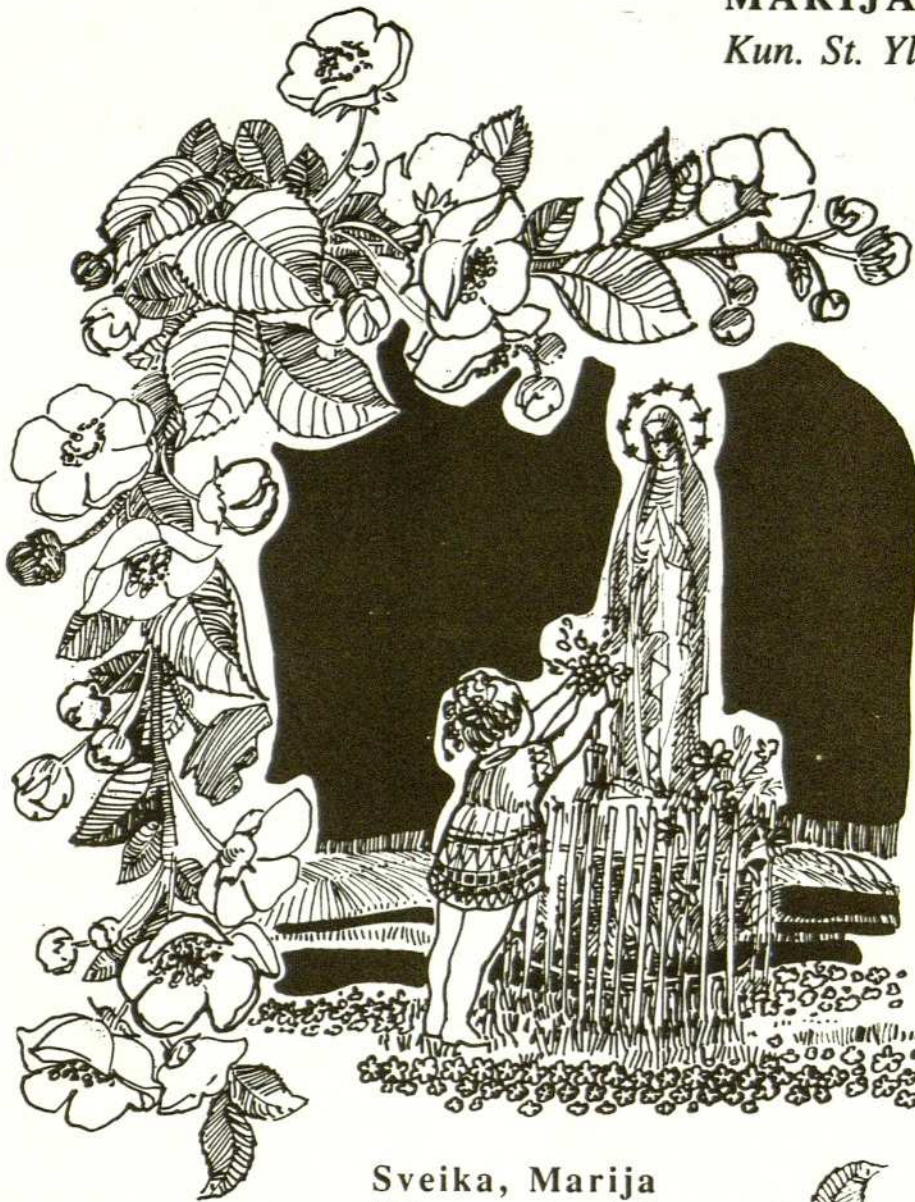
THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$12.00, single copy \$1.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLOTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

MARIJA

Kun. St. Yla

Sveika, Marija
Pilna malonės!
Su tavim Dievas
Ir geri žmonės.

Esi laiminga —
Šventa Mergelė.
Prieš tavo Jėzų
Puolam ant kelių.

Krikšto Mama

Danutė Augienė

*Audros krikšto mama gyveno netoli.
Tik už kelių gatvių. Audrutė labai myli savo
krikšto mamą, tetą Karoliną. Ir teta Karolina
myli savo krikšto dukrelę.*

Beveik kiekvieną savaitę
juodvi kur nors važiuoja.

Teta Karolina leidžia
Audrutei pasirinkti.

— Kur šiandien?
Ar į zoologijos sodą?
Ar į muziejų?
Ar į gamtą?

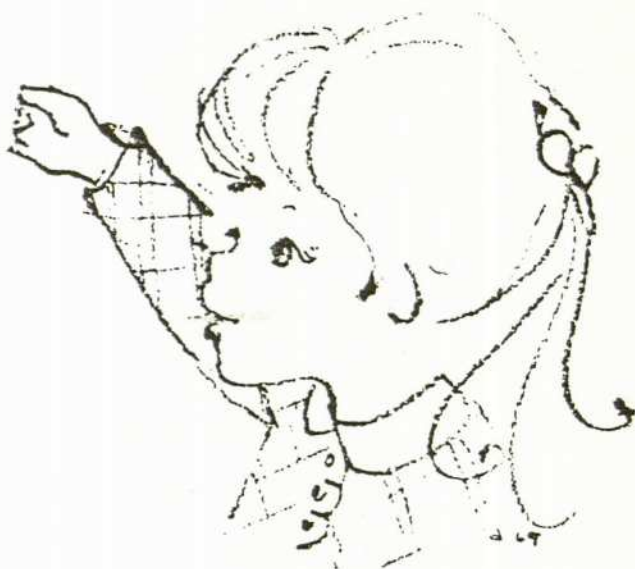
Audrutė pagalvodavo
ir atsakydavo.

Kartais Audrutė su teta Karolina
važiuodavo į krautuves.
Toli — miesto centre.

Buvo smagu
drauge rinktis dailias
vasarines skrybėlaites.

— Ačiū,
Audrute, kad
buvai drauge.
Man visad ma-
lonu su tavim...

— Ačiū, teta
Karolina, ir
man, — dėkojo
laiminga
Audrutė.

Parėjus
namo, Audrutė
pasakojo mamai,
kur buvo ir ką
veikė su teta Karolina.

— Rytoj tavo krikšto mamos gimtadienis —
pasakė mama. — Ar nepa.miršai?

— Ne, ne! Mamyte, ryt kelsiuos labai anksti
kepti obuolinius pyragėlius. Juos nešiu pusryčiams
tetai Karolinai. Bus staigmena!

— Gera mintis, — pagyrė mama.

— Prašau mane pakelti, mamyte, kad su-
spėčiau.

Mama padėjo Audrutei kepti pyragėlius. Juos
sudėjo į pintinėlę ir apdengė. Kad karšti būtų.

Audrutė linksma eina į krikšto mamos namus.
Gegužės rytas toks puikus! Mergaitė net pašoka iš
džiaugsmo. Kaip tetai Karolinai bus smagu.

Bet štai iš krūmų iššoka —
Šuo. Nepažįstamas.

Jis sukinėjasi
aplinkui. Uosto
Audrutės pintinėle.

— Negalima,
Čia pyragėliai
tetai Karolinai!

Šuo pašoka,
griebia pintinėle
Audrutei iš rankų.
Apsilaižydamas ėda
pyragėlius. Matyt —
labai alkanas.

Nusiminusi mergaitė bėga pas tetą. Pa-
spaudžia durų skambutį.

— *Audrute, kodėl taip anksti?* — nustemba
teta Karolina atidarydama duris.

— *Linksmo gimtadienio, teta Karolina!* —
sako Audrutė ir pradeda verkti.

— *Tai kas čia per linksmybės, kad ašaroji?*

— *Aš...aš nešiau obuolinių pyragaičių pus-
ryčiams.*

*Šuo atėmė.
Surijo. Visus.*

— Na, nieko. Eikš
vidun, — juokiasi teta. —
Žiūrėk, abi suvalgysim ja-
vainių. Aš įpratus juos val-
gyti pusryčiams. O šiandien
jie bus dar skanesni, nes
valgysim abi.

— Aš palydėsiu iki
autobuso stoties, — siūlosi
Audrutė. Ji žino, iš kur teta
važiuoja į darbą.

— Tai man tikra šven-
tė, Audrute!

Abi eina per parką netoli tetos
namų.

— Kas tame siuntiny, teta?

— Knygos mano draugei į Vilnių.

— Ir aš su tėveliais skrisiu į
Vilnių! Mes aplankysim gimines, —
džiaugiasi Audrutė.

— Taip. Skrisit jau į laisvą,
nepriklausomą Lietuvą.

M A M A

Lina Rinkauskaitė

Mama,
Tu man davei akis,
kad galėčiau viską matyti.

Mama,
Tu man davei nosį,
kad galėčiau giliai įkvėpti.

Mama,
Tu man davei plaukus,
kad galėčiau auginti kasas.

Mama,
Tu man davei lūpas
kad galėčiau nusijuokti Tau.

Mama,
Tu man davei rankas,
kad galėčiau apkabinti Tave.

Mama,
Tu man davei kojas,
kad galėčiau ateiti
pas Tave.

Mama,
ačiū Tau,
kad Tu mane davei
šiam pasauliui,

**AČIŪ TAU,
MAMA!**

♦ M ♦ A ♦ T ♦ I ♦ L ♦ D ♦ A ♦

Vaiva iš Lietuvos

Aušo.

Saulė kilo virš jūros.

Žvejas išsiruošė plaukti į jūrą.

— Ko gero, puikiai kibs žuvis, ir šeimyna turės gardžius pietus, — patenkintas galvojo jis.

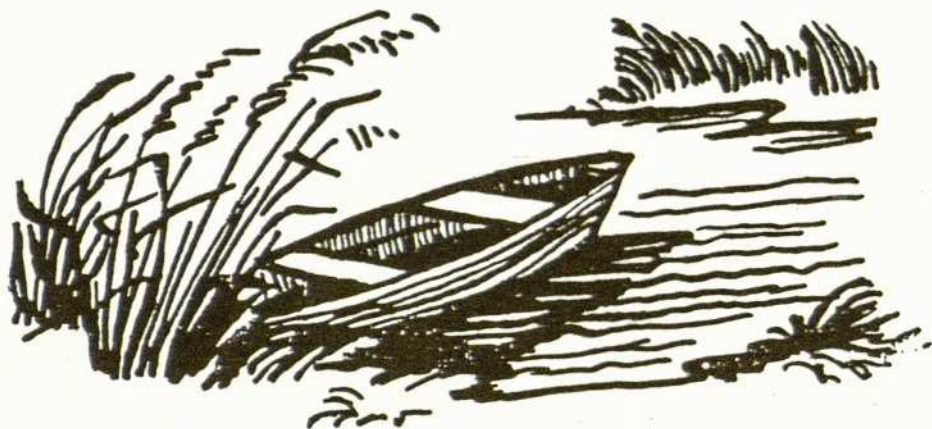
Valtis lengvai šliuožė, žvejas ramiai irklavo. Jis nematė, kad pačiame valtės gale, tamsiame kamputyje gulėjo

Matilda.

Vakar vakare mažoji Matildos šeimininkė Janytė žaidė su savo lėle. Pašaukta, ji nubėgo, užmiršusi lėlę. Matilda nakvojo po žvaigždėmis. Vilnys maloniai siūbavo valtį. **Matilda** pasijuto lyg lopšy ir užmigo.

Dabar ją pažadina linksmas irklų pliuškenimas. Susiradęs tinkamą vietą, žvejas įmetė meškeres ir užsirūkė, laukdamas, kol kibs žuvis.

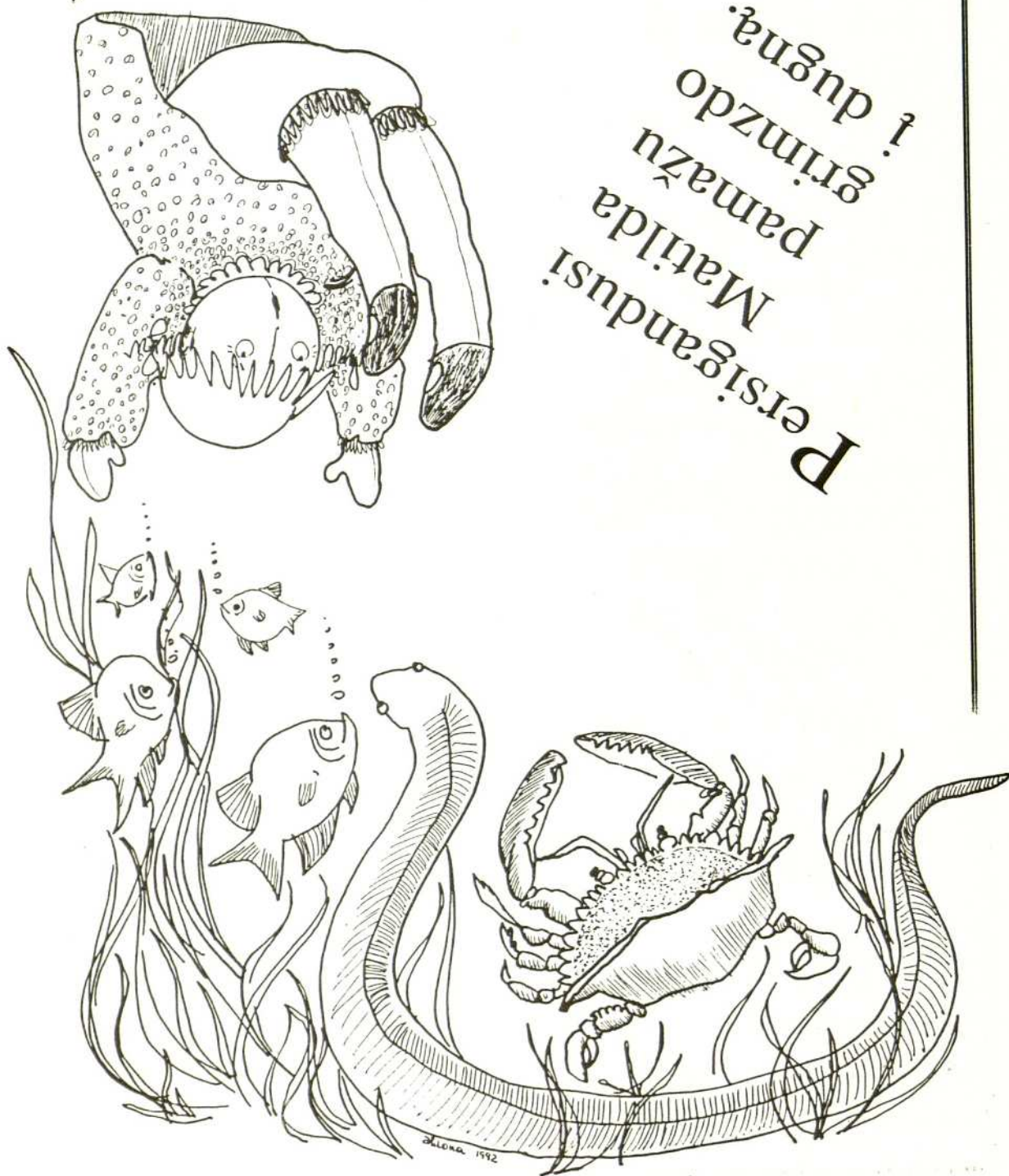
Matilda tyliai atsikėlė ir prisiglaudė prie pat valtės krašto. Ji stebėjo raibuliuojančią vandenį auksinę saulę. Staiga raudona plūdė paniro gelmėse, o po akimirkos iš vandens stryktelėjo žvilganti žuvis. Sublizgo ji, sužaižaravo ryto spinduliuose ir vėl pliaukštelėjo jūron.

Matildai parūpo: kur dingo švytinti žuvis? Ji persisvėrė per valtį ir **pliuptelėjo** stačia galva į **šaltą ir sūrų vandenį**

Žvejas pagalvojo, jog tai žuvis šokinėja.

Persigandusi
Matilda
pamažu
grimzdo
! dugna.

Persigandusi Matilda pamažu grimzdo į dugną. Ją tuoj apspito **žuvys**, smalsios **medūzos**. Pačiame dugne į Matildą ištiesė savo žnyplės **krabas**. Matildai buvo nejauku, kai pamatė šalia savęs besirangant ilgą ilgiausią **gyvatę**.

— Nebijok, tai **ungurys**. Jis ką tik pavalgė pusryčius ir tavęs nelies, — ramino Matildą iš kažkur atsiradęs **jūros arkliukas**.

— O tu? Kas tu toks? — nustebusi užklausė lėlė.

— Ki, ki, ar nematai? — sukikeno **didelė spalvota žuvis**.

— Jis yra jūros arkliukas. Jis — Vandenio rūmų pasiuntinys užsienio reikalams.

— Tai jis labai svarbus, — prasitarė Matilda ir dar pridėjo pačiam arkliukui:

— Bet tu visai nepanašus į mūsų arkliukus. Tu neturi kojų...

— Kojų? — nustebo jūrų arkliukas. — Čia pas mus kojas turi tik aštuonkojis. Jo visi labai bijo.

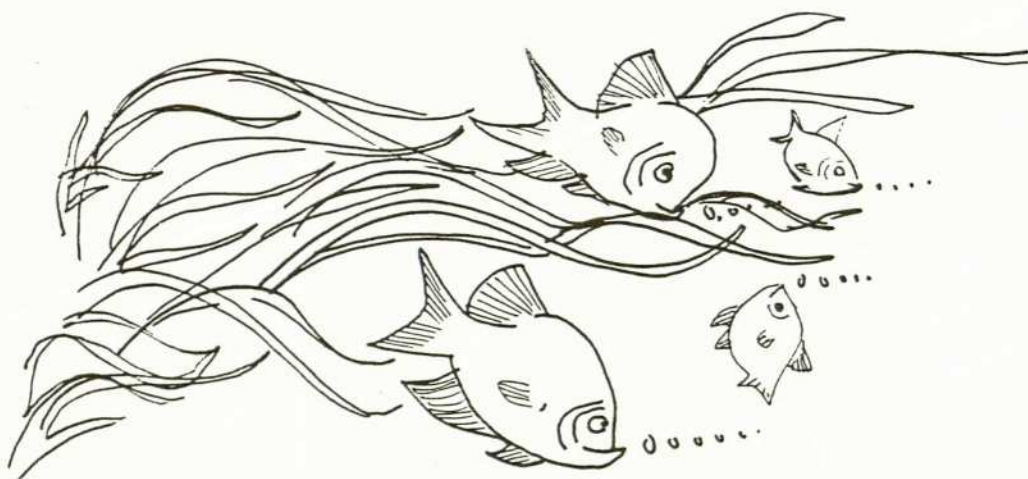
— Mūsų arkliukai turi kojas ir visai nebaisūs. Jie labai geri, — pasakė Matilda. — Kartą mudvi su Janyte buvom zoologijos sode. Ten važinėjome nuostabia karieta, kurioje buvo įkinkyti maži dailūs arkliukai. Tai buvo tikras vaikų ir lėlių džiaugsmas.

— Ar tas arkliukas turi aštuonias kojas? — norėjo žinoti jūrų arkliukas.

— Ne. Perpus mažiau — tik keturias, — paaiškino Matilda. — Bet visi jį myli. Duoda jam šieno ir saldžių dobilų.

Visa tai jūrų arkliukui buvo labai įdomu. Jis išklauzinėjo Matildą apie tuos žemės arkliukus. Matilda pasakojo ir pasakojo, kol pati baisiai pasiilgo žemės. Ji nuliūdo ir apsiverkė, bet vandeny jos ašarų niekas nematė.

— Noriu atgal pas Janytę, — kūkčiojo Matilda. Ir, užsidengė rankomis akis.

— O aš labai noriu susipažinti su žemės arkliuku, savo pusbroliu, — tarė jūrų arkliukas.

— Oi! — pralinks mėjo Matilda. — Būtinai supažindinsiu. Tik parvesk mane kuo greičiausiai namo. Jūrų arkliukas labai nudžiugo. Bet prieš tai, pasiūlė jis:

— Aplankykim Vandens rūmus. Tokios nuostabios progos tikriausiai neturėsi...

Matilda buvo smalsi lėlė ir sutiko.

Jūros karalius Vandenis pasirodė basas. Jis buvo šiek tiek panašus į Janytės senelį.

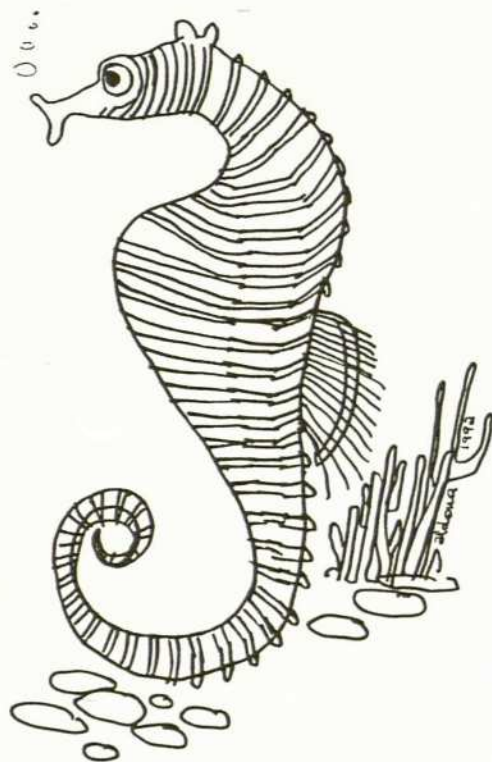
— Vandenis būna kartais labai piktas. Sujudina visā jūrā ir skandina laivus, — tyliai perspēja Matildā jūrų arkliukas.

Žvelgdamas į taikiai besišypsantį Vandenį,
Matilda labai nustebusi paklausė:

— Kodėl jis taip negražiai daro?

— Todėl,
kad žmonės
būna per daug
godūs. Nori
prisigaudyti
žuvų daugiau,
nei jiems reikia.

O dėl perlų
pešasi be ginčo.
O kam jiems
tiek daug jų
reikia?

Matilda klausėsi ir dairėsi aplinkui. Ji negalėjo atsigrožėti Vandenio rūmais. Kiek čia visokių kriauklių, koralų, keistų augalų. Net vėžlį pamatė.

— Na, laikas keliauti, — tarė jūrų arkliukas. — Sėdam į šį vėžlio kiautą ir plaukiame į krantą. Medūzos išplukdys mus ant pakrantės smėlio.

— Mūsų arkliukai traukia karietas ir vežimus,
— pasigyrė Matilda. *(Bus daugiau)*

MOTINOS DIENA

Gražiausia mūsų šeimos šventė yra Motinos diena. Mes visi: tėvelis, sesutė, broliukas ir aš labai mylime mamytę. Mums visiems mamytė pati gražiausia pasaulyje. Mano mamytės plaukai šviesūs, lininiai. Ji yra tikra lietuvaitė. Kai mamytė gražiai pasipuošia, ji atrodo lyg karalienė. Kitos tokios gražios pasaulyje nėra!

O kokia ji gera! Ji augina mus tris savo vaikelius ir mums visiems lygiai dalina savo šilumą, rūpestį ir meilę. Mamytės rūpestingumo dėka, aš, mano sesutė Natalija, ir broliukas Reniukas visi gerai mokomės ir gyvename draugiškai. Mano mamytė būna labai patenkinta, kai mes, jos vaikai, skambiname pianinu. Tada mūsų namas pilnas muzikos.

Mūsų mamytė labai mėgsta keliauti. Mes dažnai darome įvairias keliones. Grįžtame laimingi ir pilni išpūdžių. Už tai, kad esame laimingi, mes savo mamytei perkame gražiausias gėles ir parnešame namo penketukus. Mums gražiausia mamytės šypsena.

Nina Padalino, K. Donelaičio mokykla Čikagoje

MŪSŲ ŠEIMA

*Rašo ir piešia
K. Donelaičio
mokyklos mokiniai
Čikagoje*

Mūsų šeima yra didelė. Mūsų šeima yra lietuviška. Mano mama labai padeda. Mano tėtė irgi man padeda. Mano broliukas yra geras, o mano sesutė yra graži. Aš labai myliu savo šeimą.

Tadas Mikužis

Mūsų šeima yra gausi. Mano tėtė dirba su kompiuteriais. Mano mama yra mokytoja amerikietiškoje ir lietuviškoje mokykloje. Mes kalbame lietuviškai ir angliškai. Aš turiu tris sesutes. Jų vardai yra: Adra, Aušra, ir Rasa. Aš turiu du brolius. Jų vardai yra Paulius (jį vadiname Aliuku) ir Edmundas. Aš labai myliu savo šeimą.

Andrius Brooks

Mano šeimoje yra mano sesuo Vilija, tėtė, mama ir mano jūros kiaulytė. Mano tėtė yra šešių pėdų ir trijų colių aukščio. Mano šeima visuomet kalba lietuviškai namuose. Namuose mes turime kompiuterį.

Kovas Boguta

Kovas Boguta

Jonas Bičiūnas

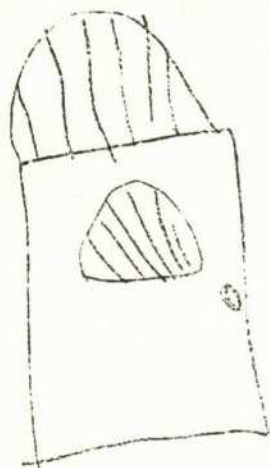
Mūsų šeima kalba labai gerai lietuviškai. Mūsų šeima yra labai didelė. Mes daug keliaujame. Mano dėdė yra labai geras. Jis labai aukštas. Mano broliukas yra pats mažiausias. Aš myliu savo šeimą.

Jonas Bičiūnas

**Rima
Grauzdytė**

KAI UŽAUGSIU

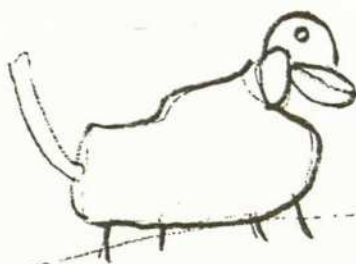

Noriu būti gyvulių daktarė.
Aš noriu padėti gyvuliams
smagiai ir ilgiau gyventi. Aš
mėgstu šuniukus ir kates.

Audra Abromaitytė, 6 m.

V. Kudirkos mokykla,

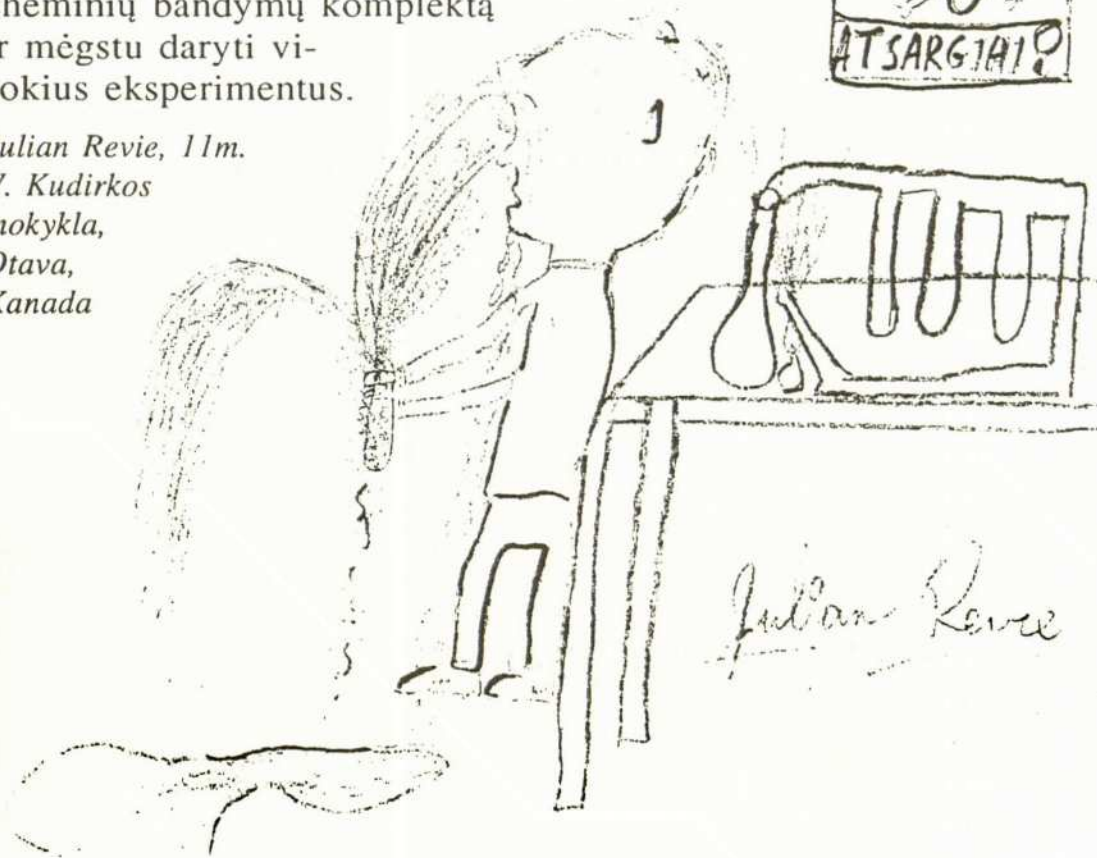
Otava, Kanada

Mano tėvelis yra mokslininkas. Ir aš
mėgstu daryti visokius eksperimentus
— bandymus. Man tokie dalykai labai
įdomūs. Namuose turiu savo
cheminių bandymų komplektą
ir mėgstu daryti vi-
sokius eksperimentus.

Julian Revie, 11 m.

*V. Kudirkos
mokykla,
Otava,
Kanada*

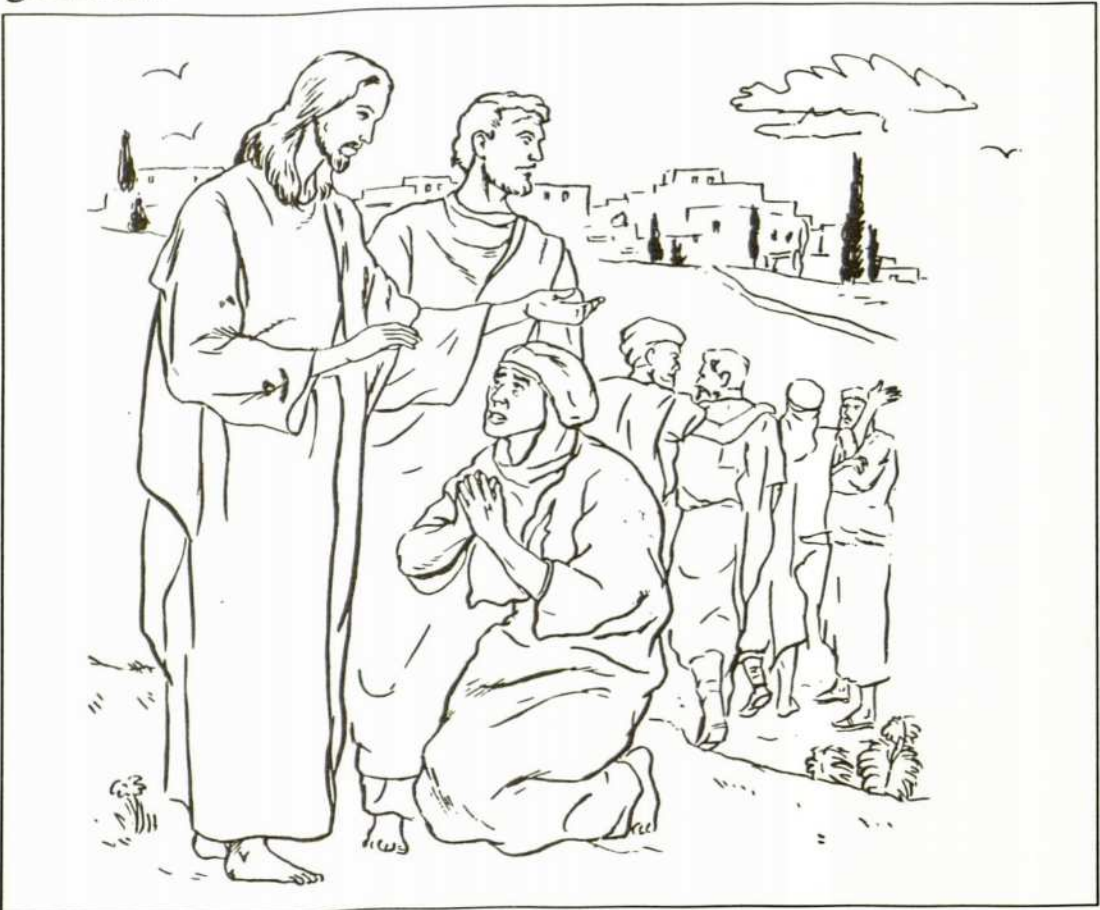

MOTINOS MALDA

Pasakojimas iš Švento Rašto

Kartą Jėzus su savo mokiniais aplankė svetimą šalį. Jie nukeliavo į Tyro ir Sidono miestus. Šie buvo uostamiesčiai ant Viduržemio jūros kranto. Juose gyveno žmonės, kurie garbino svetimus dievus. Žydai juos vadino pagonimis.

Ir štai iš ano krašto atėjo viena moteris. Ji nieko nežinojo apie vieną Dievą, bet ji girdėjo, kad čia lankosi Jėzus. Ji buvo pagonė. Pamačiusi Jėzų, ji pradėjo šaukti:

— *Pasigailėk manęs, Viešpatie, Dovydo sūnau! Mano dukrelė labai serga. Niekas jos negali pagydyti.*

Jėzus nieko jai nesakė. Moteris vis sekė paskui ir nenustojo šaukti. Mokiniai ėmė Jėzų prašyti:

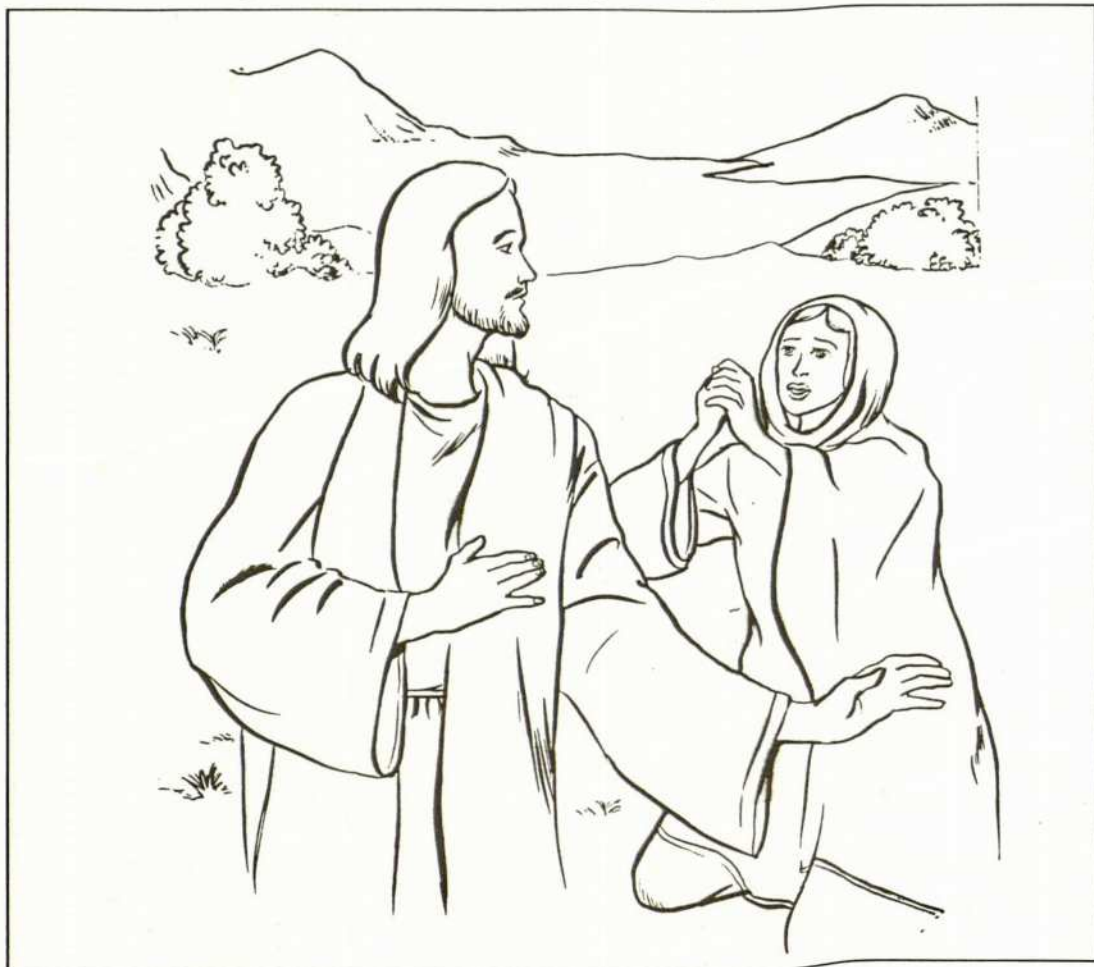
— *Išklausyk ją, nes ji eina paskos rėkdama.*

Jėzus tarė:

— *Aš esu siųstas tik pas pražuvusias Izraelio namų avis.*

Moteris pribėgo prie Jėzaus ir puolė ant žemės.

— *Viešpatie!* — maldavo ji, — *padėk man!*

— *Netinka imti vaikų duoną ir mesti šunųčiams,* — pasakė Jėzus.

— *Taip, Viešpatie,* — tarė moteris, — *bet ir šunųčiai ėda trupinius, nukritusius nuo šeimininko stalo.*

Tada Jėzus pažvelgė į ją ir pasakė:

— *Moterie, didis tavo tikėjimas! Tebus tau, kaip prašai.*

Tą pačią valandą moters duktė pasveiko.

Jėzus išklauso motinos maldos. Nors iš pradžios atrodė, kad jis nekreipia dėmesio, bet jo širdis suprato motinos skausmą. Jėzus džiaugėsi tos svetimtautės moters tikėjimu ir davė jai tai, ko ji prašė.

Dėkokime Dievui už savo mamas. Motinos dieną neužmirškime pasimelsti už mamą ir už visą savo šeimą.

I. LAUKIAM VASAROS!

Suraskite visus "vasarinius" žodžius:

saulė	P Č Ž U V Ė D R O S A Š
ežeras	S Ė L K U A I R K Ū Ž O
laivas	T Š Ė V Ė Į Ų Y L E M K
kriauklė	O N V B D F S R Ž T O I
žuvėdros	V H S A U L Ė E N I M A
stovykla	Y L U L S A R B E R E I
draugai	K S N S I A D L A A L N
vabalai	L R A I S D R A U G A I
šokiai	A K S Ž V A B A L A I L
žuvys	E R K T E J V A N T V T
atostogos	A A J V O L I I E V A N
vasara	Ž U V Y S G P N R I S D
	L A T O S T O G O S U B

Paruošė Milda Harris ir Onutė Utz

II ŠEIMOS

1. Aš turiu brolių ir seserį. Jei iš brolio vardo išbrauksi pirmą ir paskutinę raidę, gausi sesers vardą. Ar gali atspėti abiejų vardus?

2. Tėvai turėjo šešias dukteris. Kiekviena duktė turėjo brolių. Kiek vaikų toje šeimoje?
3. Senelis, du tėvai ir du sūnūs išėjo pasivaikščioti. Kelyje jie rado 5 dolerius. Kiekvienas pasiėmė po dolerį ir dar liko 2 doleriai. Kaip tai galėjo būti?

III PRIEŽODIS

Teisingai sudėk žodžių skiemenis.

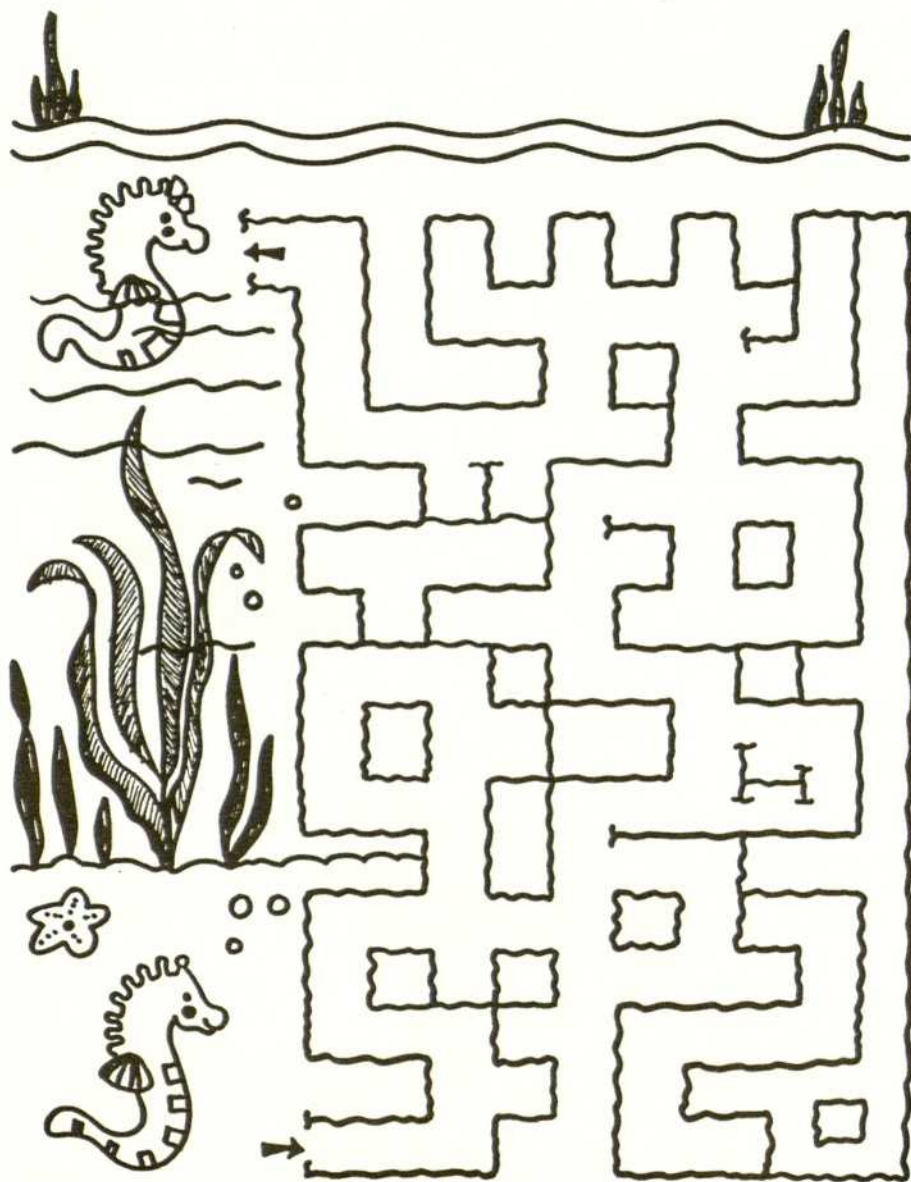
Vi – ri – no – kėti – mo – si,

bet ne

vi – no – si – kytis – ri – mo.

IV *Toli, prie jūros kranto
skrendu aš mintimis.*

Šie du laumžirgiai — Marius ir Marina —
nori jūroje drauge paplaukioti. Padėk
jiems surasti vienas kitą.

VI PALYGINIMAI

Įrašyk žodį, kuris tinka kiekvienam palyginimui.

1. Kotas šluotai, kaipmedžiui.
2. Debesys žemei, kaipkambariui.
3. Drabužis žmogui, kaippaukščiui.
4. Kepurė galvai, kaipkojoms.
5. Kelias automobiliui, kaiplaivui.
6. Akys žmogui, kaipnamui.
7. Miltai duonai, kaipkėdei.
8. Mama šeimai, kaipkūnui.

VI DOVANA MAMYTEI

Padovanok mamytei
gėlių puokštę.

PLUTĖ MURĖNA
ŽORĖ ZAGAVISK
JILALĖ KELNUPATA

BALANDŽIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

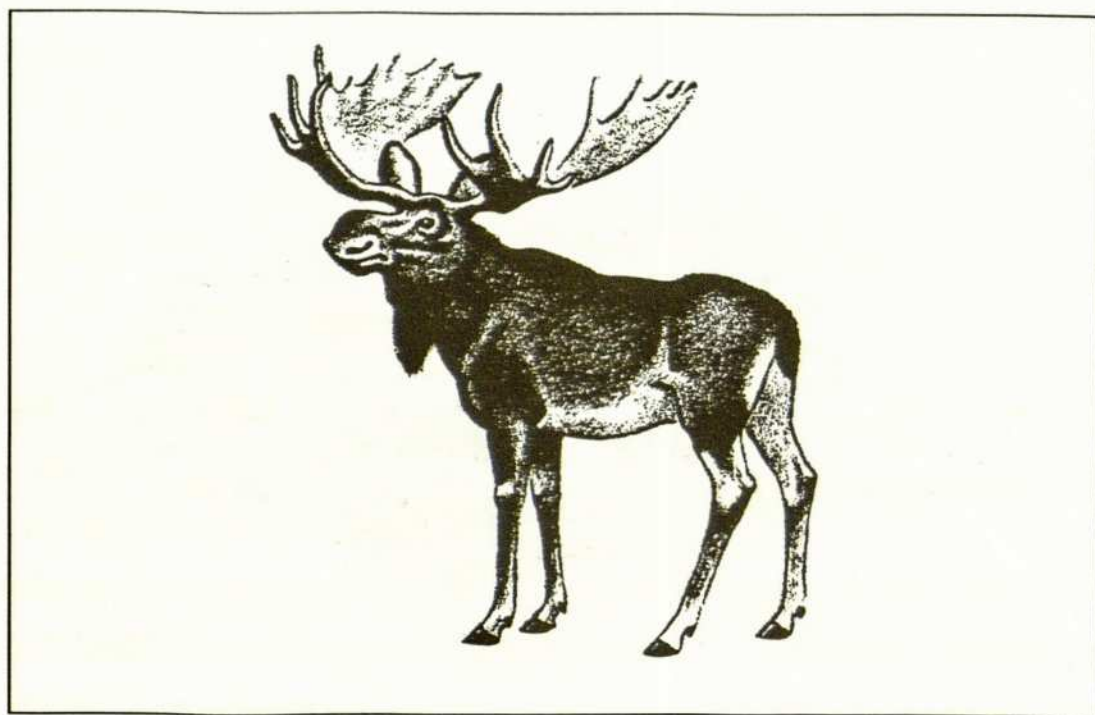
- I. KOVAS, BALANDIS, GEGUŽIS
- II žemyn: 1. šluota 2. popierinė lėlė, 3. paveikslas, 5. ilgas, 8. minkštas. Skersai: 2. pienas, 4. geltona, 6. lekia, 7. šiltos, 8. muzika, 9. raudona, 10. bala, 11. žiedas.
- IV 1. VOVERYŠ, 2. PELĖDOS, 3. LĖLYTĖS, 4. ANTYTĖS, 5. PLAUKAS, 6. AGUONOS, 7. MAŠINOS.

Ar Norėtum Sutikti Briedį?

Briedis tai didžiausias stirnų giminės narys. Europoje briedžių galima rasti šiaurės kraštuose — Norvegijoje, Švedijoje, Sibire ir Pabaltijo kraštuose. Jų yra ir Šiaurės Amerikoje: Kanadoje ir šiaurinės JAV valstijose — ypač Alaskoje. Angliškai briedis vadinamas "moose".

Briedis — didelis gyvulys. Jis užauga iki 7 pėdų aukščio ir sveria iki 1400 svarų — 520 kilogramų.

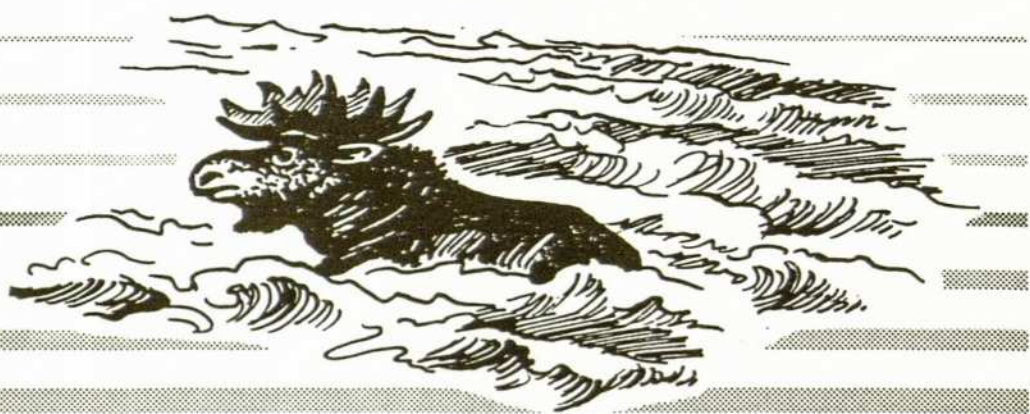
Lietuvos briedžiai

Lietuviai nuo seno mėgsta ir gerbia briedžius. Tai didingas, karališkas žvėris. Anksčiau Lietuvos giriose briedžių buvo daug. Dabar, kaip ir kituose kraštuose, briedžiai saugomi, kad jų neišnaikintų.

Pavasari briedžiai perplaukia Kuršių marias pasiekti Neringą. Kai žmonės pamato didelius, šakotus jų ragus kyšančius iš vandens, labai džiaugiasi.

— Briedžiai sugrįžo !

— Briedžiai mėgsta smiltingą, spygliuočiais apaugusią Neringos juostą, kuri skiria Kuršių marias nuo Baltijos jūros. Briedžiams taip pat reikia vandens — jie ėda žoles, kurios auga vandenyje.

Susitikimas

Apie susitikimą su briedžiu pasakoja vienas lietuvis. Viena syki gyvenime jis iš arti pamatė jauną briedžiuką ir jo mamą Neringoje.

Buvo ankstyvas gegužės rytas. Dar šaltas rūkas dengė kūdrą ir mišką. Staiga pasirodė briedis. Jis drąsiai priėjo prie vandens ir ilgai gėrė. Apsisukęs lėtu žingsniu nuėjo tolyn.

Prašvito. Prie balos atbėgo briedė. Apsidairė, patraukė orą. Atsigėrė vandens ir sustojo. Ji rado pėdsaką. Ilgai uostė, dairėsi. Mūsų nematė. Mus dengė krūmas, o vėjas pūtė į mūsų pusę.

Ilgai stovėjo briedė, paskui pasisuko į mišką ir sumukė. Garsas buvo keistas. Miško pakrašty sujudėjo pušėlė. Supypsėjo plonas balselis. Iš miškelio išlindo briedžiukas. Kailiukas jo rausvai rudas, išvedžiotas gelsvomis juostelėmis. Koks mielas ir keistas gyvuliukas!

Briedžiukas pribėgo prie mamos ant savo ilgų, plonų kojų. Prisiglaudė prie jos ir spokso. Lyg klausia:

— *Mama, kam mane šaukei?*

Ką mama atsakė briedžiukui, mes negirdėjome. Atrodo, kad liepė tylėti. Pati, nuleidusi galvą, ilgai snukiu rodė į mūsų pėdas.

— *Uostyk ir gerai įsimink šį kvapą. Saugokis jo,*
— *mokė savo vaiką mama.*

Briedžiuko tamsus snukutis nusileido prie žemės. Mažasis mokiniukas stengėsi suprasti pamoką. Ir jis uostė pėdsakus.

Tada briedė snukiu pastūmė briedžiuką. Nurodė, kad čia pavojinga, reikia grįžti į mišką.

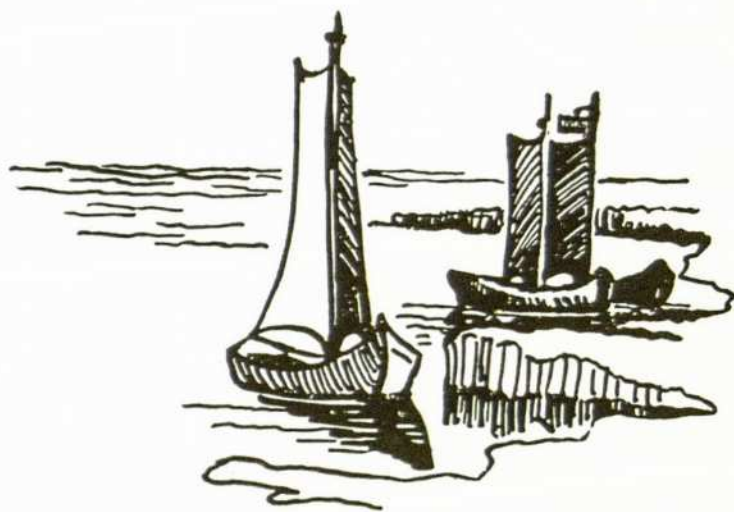
Tankūs krūmai paslėpė briedžius nuo mūsų. Kitą rytą vėl sugrįžome į tą pačią vietą, bet briedžių daugiau nebematėme.

Kodėl briedžiai grįžta?

Po ilgo laiko briedžiai vėl sugrįžo į Neringą. Kas juos čia traukia iš didžiųjų girių?

O gal šis nuostabus marių plaukikas, kurį dabar mato Neringos žvejai, yra tas pats mažas briedžiukas?

Gal ir jis išsilgęs gimtinės, nori grįžti ten, kur gimė ir augo.

(Pasakojimas apie susitikimą su briedžiais paimtas iš J. Soko knygos Briedžiai plaukia.)

JUOKŲ maišelis

Juokas Joną taip kuteno,
Jis kikeno ir kikeno.
Koks juokingas tu esi –
Juokiamės ir mes visi!

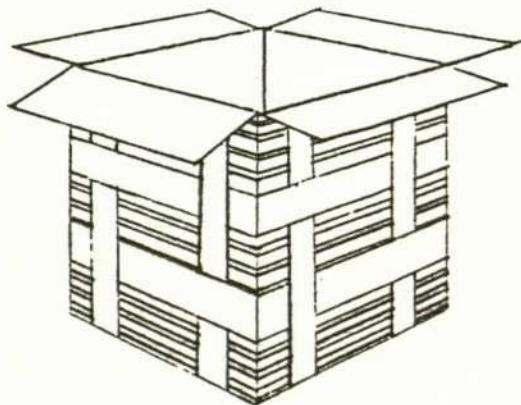
Vaikas pas dantų gydytoją.

— Na, ir ko vaipais, juk aš dar nė nepaliečiau tavo danties.

— Taip, daktare, bet jūs stovit ant mano kojos...

— Kaip mama sužinojo, kad tu nesiprausei?

— Aš pamiršau sušlapinti muilą.

— Kas dėžėj?

— Gal saulė?...

Almis Udrys

Jackson, Michigan

Rima: Ar matei kada karvę
pučiančią savo ragą?

Ina: O ar matei arklių me-
tantį savo pasagas į
taikinį?

Kaimietis: šis arklys labai gražiai elgiasi, ar ne?

Miestietis: O taip, Kai tik prijoju tvorą, jis visad
leidžia man pirmam atsirasti kitoj pusėj.

Berniukas: Tėtė mane siuntė virvės pirkti.

Pardavėjas: O kiek jos nori?

Berniukas: Kad užtektų nuo tvoros iki šuns.

Petras: Jonai, ką darai?

Jonas: Rašau laišką savo pusbroliui.

Petras: Bet kodėl taip pamažu rašai?

Jonas: Todėl, kad mano pusbrolis nemoka greit
skaityti.

Restorane

Liudas: Keturiasdešimt dešrelių, prašau!

Patarnautojas: (su nusistebėjimu) Visas tau?

Liudas: Nebūk juokingas! Už durų manęs
laukia du draugai.

Juozas skundėsi savo tėčiui, kad mama ne-
moka vaikų auginti.

— Kodėl tu taip manai? — klausė tėvas.

— Todėl, kad ji mane paguldo kai aš visai
nenoriu miego, o prikelia, kai dar labai
noriu pamiegoti...

MŪŪŪŪŪŪŪSŪ

visi
vaikai
skaito
EGLUTĘ

ALP 1785
L.E. 1785

PAS PAS LIT INSTIT C/O D VELICKA
5620 S CLAREMONT AVE
CHICAGO IL 60636

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

Qb 228604